

Armura lui Dumnezeu

„Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.”

Efeseni 6.14-17

Dumnezeu ne pune la dispoziție o armură desăvârșită, pentru a putea sta împotriva vicleniilor dușmanului. Fiecare parte componentă a armurii corespunde modului de comportament pozitiv în viața de zi cu zi. În măsura în care le punem în practică, suntem protejați de dușman și de atacurile lui.

1) **Brâul adevărului:** suntem încinși cu adevărul, dacă aplicăm adevărul dumnezeiesc la gândurile și simțămintele noastre cele mai intime. Suntem din inimă de acord cu ceea ce spune Dumnezeu, astfel încât dușmanul nu găsește în noi niciun punct de atac. Dacă el vrea să ne facă să ne îndoim de afirmațiile Bibliei, noi rămânem liniștiți, pentru că suntem convinși că Dumnezeu spune adevărul.

2) **Platoșa neprihănirii:** Purtăm platoșa neprihănirii, dacă ducem o viață dreaptă în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Său. Dacă conștiința nu are nimic să ne acuze, atunci nu-i oferim dușmanului prin comportarea noastră nicio suprafață de atac.

3) **Încălțămintea** constând din râvna Evangheliei păcii: dacă trăim în concordanță cu Dumnezeu și adevărul Său, în inima noastră domnește liniște. Ca urmare răspândim în jurul nostru pace. Aceasta este o veste către oamenii din jurul nostru – nu prin cuvinte, ci prin umblarea noastră în viață. Pentru că savurăm pacea în inimi și arătăm un comportament împăciuitor, dușmanul nu ne poate atrage într-o ceartă cu oamenii din jurul nostru.

4) **Scutul credinței:** acest scut ne vorbește despre încrederea noastră în Dumnezeu și în Cuvântul Său. Credem că El ne iubește și ne vrea binele. Ne bazăm pe Cuvântul Său, pentru că știm că El îl împlinește. În această încredere în Dumnezeu izbesc zi de zi săgețile arzătoare ale dușmanului, când pune sub semnul întrebării dragostea lui Dumnezeu sau promisiunile din Biblie.

5) **Coiful mântuirii:** prin credința în Domnul Isus avem mântuirea veșnică, pe care nimeni nu ne-o poate lua. O conștiință vie a mântuirii noastre prin harul lui Dumnezeu ne apără de atacurile dușmanului. Pentru că ne bizuim deplin pe lucrarea de mântuire a Domnului Isus, dușmanul nu poate trezi în noi nicio îndoială referitoare la primirea noastră de către Dumnezeu.

6) **Sabia Duhului:** Cuvântul lui Dumnezeu este singura armă de atac împotriva dușmanului. Dacă folosim această

sabie în puterea și sub conducerea Duhului Sfânt, diavolul trebuie să plece. De aceea cât de important este ca să cunoaștem bine Biblia și să stăm sub autoritatea ei!

7) **Rugăciunea** nu este denumită direct ca parte a armurii. Totuși, pentru lupta contra dușmanului este de nelipsit. De aceea apostolul continuă în versetul 18: „Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri.”

Isus Hristos vine la noi

„Când se îngâna ziua cu noaptea, Isus a venit la ei, umblând pe mare.” Matei 14.25

Domnul a poruncit ucenicilor Săi să urce în corabie și să treacă înaintea Lui pe celălalt mal. El a urcat pe munte să Se roage, după ce a dat drumul mulțimilor.

Această scenă poate fi bine transpusă la noi. Așa ca ucenicii, și noi suntem pe cale din porunca Domnului. El nu este la noi, căci El a părăsit pământul după lucrarea de mântuire. Dar știm că El Se gândește din cer la noi și mijlocește pentru noi.

Ucenicii au traversat marea în timpul nopții. Era întuneric și vântul le era împotriva, astfel încât au trebuit să vâslească din greu.

Și noi Îl urmăm pe Domnul Isus în timpul nopții. De când El a părăsit pământul, în lume este din punct de vedere duhovnicesc întuneric. Adesea înaintăm doar cu eforturi mari, pentru că avem de luptat cu împotriviri de tot felul. Dușmanul dorește să ne atragă cu toate mijloacele de la o urmare fidelă.

În a patra strajă a nopții - deci între orele trei și șase dimineața - Isus Hristos a venit la ucenicii Săi umblând pe mare, iar ei s-au înspăimântat. Și El le-a spus: „Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!”

Prin această experiență trecem și noi. Când valurile se ridică și vântul ne bate în față, atunci Fiul lui Dumnezeu vine la noi. El, care ține totul în mâna Lui, ne lasă să simțim prezența Sa. Prin Cuvântul Lui, El îndepărtează teama de la noi și ne dă curaj.

Noi venim la Isus Hristos

„Petru s-a coborât din corabie și a început să umble pe ape ca să meargă la Isus.” Matei 14.29

Petru a văzut cum Isus a venit pe ape umblând și L-a rugat: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.” La această cerință, Învățătorul a spus doar un cuvânt: „Vino!” Imediat Petru a părăsit corabia și a plecat în întâmpinarea Domnului pe mare.

În această scenă se află o lecție importantă pentru noi. Dacă dorim ca Petru să mergem pe drumul credinței simple în Domnul Isus, trebuie să părăsim corabia. În loc să ne agățăm de mijloace vizibile, să privim plini de încredere la Isus Hristos. Acesta este țelul măreț al lui Dumnezeu cu noi: trebuie să venim în greutăți și provocări ale vieții tot mai aproape de Domnul Isus, în timp ce privim la El – Începutul și Desăvârșitorul credinței. Atât timp cât ochiul credinței este îndreptat spre El, putem să-L întâmpinăm curajoși „pe ape”.

Întâmplarea se continuă: deodată Petru a privit la vânt și s-a temut. Când a început să se scufunde, a strigat: „Doamne, scapă-mă!” Imediat Isus i-a întins mâna și l-a salvat pe ucenic.

Și nouă ni se poate întâmpla, ca să nu privim la Hristos, ci să privim la probleme. Atunci ni se pare deodată calea urmării ca fiind grea, dacă nu chiar imposibilă. Curajul credinței ne părăsește și începem să ne scufundăm. Dar un strigăt după ajutor este suficient, și Domnul Isus ne prinde.